
Lidé strádají, přestože poctivě pracují

Popis

Měl bych mluvit o našich politických závazcích, o slibech, o našem programu. To všechno najdete na webu nebo v letáčích. Chci mluvit o něčem trochu jiném.

Budu mluvit o lidech, kteří žijí v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, o lidech, kteří poctivě pracují, kteří jsou zodpovědní ke své zemi, ke svým rodinám, ke svým regionům, ke svým blízkým. O lidech, kteří se snaží dělat všechno správně a záleží jim na budoucnosti dětí. Tito lidé chtějí žít ve šťastné zemi. Přesto přese všechno tito lidé dnes zažívají těžké chvíle. Žije se jim hůř než před dvěma nebo třemi roky. Často mají velké problémy. Cítili se být střední třídou, těmi, kdo se dokáží odpovědně postarat o svoji rodinu, a ještě pomáhat svým blízkým, svým sousedům, přátelům a známým. Mají slušnou práci a snaží se ji poctivě vykonávat.

Ted' ale mají problém splácet svoje účty, bydlení je pro ně najednou něčím jiným než samozřejmostí. Není pro ně jednoduché platit složenky za energie a ztrácejí víru v to, že budou oni a jejich rodiny prožívat jistou a spokojenou budoucnost. Tito lidé nikdy nestáli s nataženou rukou a nečekali, co jim kdo dá. Tito lidé vždy chtěli mít svoji důstojnost a nechtěli být nikomu na obtíž.

Dnes se dostávají do situace, že, přestože dělají všechno správně, přestože poctivě pracují, často jejich práce nestačí na to, aby nespádli mezi ty, kteří potřebují sociální dávky. To není něco, co by bylo jenom nějakou politickou proklamací. Třicet procent českých domácností má dnes nárok na příspěvek na bydlení. Celá řada z těchto lidí o ten příspěvek ale nepožádá. Víte proč? Protože se stydí. Stydí se za to, že by měli být závislí na státu. Stydět se ale nemusí, není to jejich vina, je to chyba politiků a je to chyba lidí, kteří nám vládnou.

Víte, když přemýšlím, jak se propadá úroveň českého hospodářství, když si uvědomím, že Česká republika je jedna z mála zemí, která se dosud nevrátila na před covidovou úroveň, tak je mi smutno. Přitom to není proto, že by naši lidé méně pracovali. Není to proto, že by byli méně zodpovědní a není to proto, že by si lidé v České republice málo snažili.

Všichni víme, že čeští zaměstnanci, čeští živnostníci, zkrátka lidé práce v České republice patří mezi ty nejpracovitější a nejodpovědnější v Evropě. A přesto se nemají dobře jako jinde.

Po evropských volbách sociální demokraté musí prosadit několik důležitých věcí, které by měli lidem, o nichž mluvím, pomoci.

Musíme prosadit směrnice o minimální mzdě a důstojné práci, která bude celoevropsky závazná a také vymahatelná. To je závazek, který dáváme lidem v České republice, kteří si to zaslouží. Na druhé straně existuje několik málo jedinců a korporací, které na krizi, na válce a na chudnoucí společnosti pohádkově bohatnou. Je to něco, s čím se žádný sociální demokrat v České republice, ale ani žádný sociální demokrat v Evropě nesmí nikdy smířit. Když sociální demokracie před staletím a půl vznikala, bylo to právě proto, aby odstranila tuto nespravedlnost. To, že tyto nespravedlnosti i dnes existují, je důvodem, proč sociální demokracie musí bojovat další roky.

Česká republika ročně přichází přinejmenším o 300 miliard korun, protože tyto peníze mizí nezdaněné do zahraničí. Sociální demokraté proto musí v Evropě bojovat proti vyvádění nezdaněných zisků ze zemí původu, ze zemí, kde bohatství vzniká a kde lidé pracují, aby toto bohatství vytvářeli.

Evropa musí být skutečně dobrým domovem pro všechny lidi a pro všechny evropské národy. Je to důležité pro to, aby lidé neztráceli víru a neztráceli naději, že jejich děti budou žít v dobrém a prosperujícím světě. Lidé si musí být také jistí, že žijí v bezpečném regionu, který je mimo jiné bezpečný i z hlediska energetického. Je to důležité pro domácnosti i firmy. Sociální demokracie musí být schopna garantovat, že budou stabilní ceny energií, že Evropa zvládne těžkou výzvu, která nás v oblasti energetiky čeká.

Před 20 lety jsme vstoupili do evropské unie. Já mám ten vstup spojen se jménem Vladimíra Špidly, který byl v té době českým premiérem. Právě jeho vláda nás do unie přivedla. Možná si vzpomenete na to, jak Vladimír Špidla zpíval na pódiu na Hradčanském náměstí semaforickou píseň Babeta šla do světa. Určitě si ale vzpomenete na to, v co jsme tehdy doufali. Věřili jsme, že naše země bude bezpečnější a naše životní úroveň se bude postupně přibližovat starým zemím Evropské unie. Věřili jsme, že český příběh bude součástí velkého příběhu jednotné Evropy. Já si myslím, že mnoho z toho se podařilo.

Myslím si, že naše životní úroveň se té západoevropské postupně přibližuje. Ale jde to sakra pomalu. V posledních dvou letech jsme se dokonce začali zase vzdalovat. Je to ale Sociální demokracie, která přichází s plánem, jak tuto éru úpadku ukončit. Přicházíme s dobrou nabídkou a s dobrým lídrem.

Lubomír Zaorálek je skutečně zkušeným bojovníkem za české zájmy. Je člověkem, který se nikdy za posledních 30 let nebál postavit proti mocným. Nikdy se nebál postavit proti miliardářům, nikdy se nebál postavit proti těm, kteří podivným způsobem vítězí v bitvách s lidmi práce. Lubomír Zaorálek je člověk, který v žádné politické funkci nezklamal. A pokud se stane poslancem Evropského parlamentu, tak se nebude bát a nezklame ani tentokrát. Je to rozhodně člověk, který bude v Evropském parlamentu užitečný od první minuty, kdy do něj vstoupí. Nebude po pěti letech možné vykládat, že v EP pro nás nikdo nic neudělal. Frakce evropských sociálních demokratů je velmi silným uskupením. A bylo by velkou chybou, kdyby právě český hlas v tomto silném uskupení nezazněl.

Jsem moc rád, že v první pětce naší kandidátky jsou hned čtyři ženy. Jsem vděčný za to, že se nám podařilo zapojit mladé, perspektivní a dynamické levicové hnutí Budoucnost. Zároveň jsem rád, že se nám daří zapojovat i zástupce občanské společnosti. Jsou to ti, kteří tráví svůj volný čas tím, že se snaží pomáhat druhým. Ať už jsou to dobrovolní hasiči, nebo Rada seniorů. Děkuji mladým sociálním demokratům, kteří kandidátce dodávají potřebnou energii elán a vizi.

A na konci kandidátky, kde už nejde rozhodně o funkce, jsou lidé, kteří Sociální demokracii v posledních třicet letech provázejí – Vladimír Špidla, Libor Rouček, Jiří Dienstbier a další. Na ně se pracující lidé v České republice mohli vždycky spolehnout. Jsou to lidé, kteří jsou zvyklí skládat účty ze své práce.

Autorem je Michal Šmarda, předseda Sociální demokracie

Datum vytvoření

18.04.2024